

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., v právní věci **navrhovatele: přípravný výbor pro konání místního referenda v obci Vendolí konaného dne 19. 7. 2014, zastoupeného JUDr. Milanem Břeněm, advokátem se sídlem nám. Míru 58/47, 568 02 Svitavy, proti odpůrci: obec Vendolí se sídlem Vendolí 103, 569 14 Vendolí, IČ: 00277541, o návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí v místním referendu, event. na neplatnost hlasování v místním referendu,**

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení věci:

Dne 19. 7. 2014 v době od 7:00 do 20:00 hodin se v obci Vendolí na návrh přípravného výboru (R.T., M.V., P.A., A.M.) konalo místní referendum obce, přičemž otázka k rozhodnutí v referendu zněla: „Souhlasíte, aby byla zahájena výstavba TLAKOVÉ KANALIZACE a aby zastupitelé učinili veškeré kroky k její realizaci?“

Návrh:

Navrhovatel (přípravný výbor ve shora uvedeném složení) napadl zákonnost místního referenda postupem podle § 91a zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“), když se svým návrhem konkrétně domáhá vyslovení neplatnosti rozhodnutí přijatého v místním referendu /§ 91a odst. 1 písm. c) s.ř.s./, eventuálně vyslovení neplatnosti hlasování v místním referendu /§ 91 odst. 1 písm. d) s.ř.s./. Svůj návrh opřel o následující návrhové body:

Výsledky hlasování v místním referendu nebyly vyhlášeny neprodleně po vyhotovení zápisu o výsledku hlasování, nýbrž až 29. 7. 2014, a to pod hlavičkou Obecního úřadu Vendolí navzdory tomu, že výsledky hlasování má vyhlásit místní komise. Výsledky byly vyvěšeny v jiný den, než jak je uvedeno na webových stránkách odpůrce (www.obec-vendoli.cz), tedy nikoliv 28. 7. 2014, nýbrž 29. 7. 2014. Navrhovatel s ohledem na uvedené považuje místní referendum za nevěrohodné. Má za to, že došlo k porušení ustanovení zák. č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o místním referendu“), přičemž takové porušení mohlo mít vliv na výsledek konaného referenda.

Navrhovatel tvrdí porušení ustanovení § 32 odst. 2 zákona o místním referendu, podle kterého je zakázána kampaň v objektu, ve kterém se nachází hlasovací místnost. V daném

případě se jednalo o základní školu v obci Vendolí č. p. 138. Navrhovatel odkázal na usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 10. 2009, č. j. 15 Ca 141/2009 – 59, podle kterého: „Členové ... komisi ustanovených v souvislosti s konaným místním referendem jsou povoláni výlučně k tomu, aby svědomitě, nestranně a v souladu s platným právním řádem České republiky pod hrozbou případných postihů při nesplnění zákonem uložených povinností řádně zabezpečili uskutečnění vyhlášeného místního referenda.“ V průběhu místního referenda v obci Vendolí, členka komise, která byla delegována starostou obce, jednalo se o zapisovatelku L.O., přímo v hlasovací místnosti vedla kampaň, a to tím způsobem, že osoby jdoucí hlasovat přesvědčovala, aby hlasovaly pro zbudování tlakové kanalizace. K tomuto tvrzení navrhovatel navrhl vyjádření občanů P.A. a J.M., když oba jmenovaní byli ovlivněni ve svém hlasování, neboť ještě v době vstupu do hlasovací místnosti nebyli rozhodnuti, tedy minimálně v těchto dvou případech došlo k porušení zákona o místním referendu. Popsané chování L.O. mohou dle navrhovatele potvrdit rovněž členové komise A.M. a P.A.. Navrhovatel má přitom za to, že toto porušení zákona mohlo mít vliv na výsledek voleb.

Navrhovatel má za to, že obec Vendolí porušila pravidla rovného politického boje, a to zejména prostřednictvím obecního Vendolského zpravodaje, v němž uvedla účelové tvrzení o vysokých nákladech na výstavbu gravitační kanalizace ve výši 167. 000 000 Kč. Účelovost dle navrhovatele vyplývá např. ze zprávy označené jako „kanalizace obce Vendolí“ z prosince 2008, kterou však navrhovatel krajskému soudu nepředložil. Navrhovatel odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2013, č. j. Ars 3/2013 – 29 (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Má za to, že odpůrce o dané problematice vědomě lživě informoval občany obce Vendolí v komunikačních prostředcích, které jsou hrazeny z veřejných prostředků. Vzhledem k tomu, že odpůrce intenzivně a dlouhodobě účelově ovlivňoval občany v tom, jak mají v referendu hlasovat, považuje navrhovatel výsledek referenda za nepřesvědčivý. Tím, že v oficiálních informačních prostředcích nedostali oponenti tlakové kanalizace prostor pro svá vyjádření, došlo k výraznému ovlivnění zákonnosti a výsledku referenda.

Jak již bylo předesláno, navrhovatel navrhl, aby krajský soud vyslovil neplatnost hlasování v místním referendu, eventuálně, aby vyslovil neplatnost rozhodnutí přijatého v místním referendu, a to z důvodu nezákonného způsobu vedení kampaně a z důvodu porušení ústavních pravidel rovného politického boje.

Vyjádření odpůrce:

Odpůrce uvedl, že výsledky místního referenda byly na úřední desce Obecního úřadu Vendolí zveřejněny ihned po vyhlášení výsledků místního referenda s tím, že na elektronické úřední desce byly vyhlášeny až dne 29. 7. 2014, a to z důvodu dovolené webmastera.

Co se týče ovlivňování osob v hlasovací místnosti, podle sdělení zapisovatelky komise L.O. a rovněž podle sdělení dalšího člena komise pana N. nedošlo k žádnému ovlivňování, přičemž toto jsou připraveni vypovědět před soudem. V obci Vendolí bydlí tři občané se shodným jménem a příjmením „J.M.“, přičemž všichni shodně sdělili odpůrci, že nedošlo k žádnému ovlivňování jejich osoby v průběhu konání místního referenda.

Pokud jde o publikaci v obecním zpravodaji, údaje a názory byly publikovány: „...na základě podkladů ze zpracované projektové dokumentace a podkladů projektanta.“ Kampaň navrhovatelů byla vedena prostřednictvím letáků, které byly roznášeny občanům obce. O vyjádření v obecním zpravodaji jednotliví členové navrhovatele nepožádali, a to ani obec Vendolí, ani šéfredaktorku obecního zpravodaje. Odpůrce si není vědom žádného „vědomě

nepravdivého, účelového tvrzení o vysokých nákladech na výstavbu gravitační kanalizaci ve výši 167 milionů korun“ a už vůbec ne toho, že by toto tvrzení mělo být jakkoliv spolehlivě vyvráceno zprávou „kanalizace Vendolí“ z prosince 2008.

Tvrzení navrhovatele označil odpůrce za účelové. Občané byli dlouhodobě informováni prostřednictvím článků v obecním zpravodaji a na webových stránkách www.obec-vendoli.cz. Odpůrce poukázal na veřejný záznam ze schůze ze dne 19. 3. 2014, kde jsou uvedeny kladené otázky a odpovědi na ně. Odpůrce odmítá důvodnost jakýchkoliv pochybností o průběhu referenda, naopak poukazuje na diskutabilní shromažďování podpisů na podpisové archy přípravným výborem. Odpůrce připomněl, že referendum bylo pouze vstřícným krokem zastupitelstva obce, když již dne 9. 1. 2009 zastupitelstvo obce na svém zasedání schválilo zbudování tlakové kanalizace, a to vzhledem k vysokým pořizovacím nákladům kanalizace fungující na gravitačním systému. Náklady by totiž na jednoho ekvivalentního obyvatele činily více než 100.000 Kč a obec by nemohla požádat o dotaci na její zbudování. Mimo to, Ministerstvo životního prostředí ČR a Pardubický kraj v tomto projektu obec podporují. Odpůrce rovněž zdůraznil, že proti rozhodnutí zastupitelstva nikdo nepodal námitku. Odpůrce připouští, že provozní náklady na systém tlakové kanalizace budou o něco vyšší, než by činily náklady v případě gravitačního systému, ale považuje její zbudování za nezbytné pro obec, která se nachází v ochranném pásmu CHOPAV, Novomlýnských nádrží a okrajově v ochranném pásmu Brněnského vodovodu, přičemž likvidace odpadních vod v drtivé většině domácností v současné době neodpovídá platným právním předpisům.

Posouzení věci krajským soudem:

Předně krajský soud obrací pozornost účastníků řízení k usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2012, čj. Ars 1/2012-26, (č. 2718/2012 Sb. NSS), které zřetelně vymezuje pole soudního přezkumu ve věcech místního referenda ve prospěch ochrany základních demokratických principů společnosti: **„Otázky přípustnosti konání a posuzování platnosti rozhodnutí přijatého v místním referendu je třeba hodnotit nikoliv restriktivním, formalistickým způsobem, nýbrž způsobem, zohledňujícím skutečnost, že se jedná o jednu ze základních forem demokracie. Jinak řečeno, v pochybnostech by měly soudy rozhodovat ve prospěch konání místního referenda a vyslovení jeho neplatnosti připadá do úvahy jen tehdy, jestliže se jednoznačně prokáže, že referendum bylo provedeno protizákonným způsobem, resp. je zjevné, že nemělo být vůbec vyhlášeno.“** Touto optikou krajský soud posoudil důvodnost veškerých námitek vznesených navrhovatelem.

Z podkladů předložených navrhovatelem je zřejmé, že místní referendum ohledně zbudování tlakové kanalizace v obci Vendolí bylo vyhlášeno na základě návrhu přípravného výboru ze dne 27. 5. 2014 v souladu s ustanovením § 8 odst. 1 písm. b) zákona o místním referendu. Dne 4. 7. 2014 bylo podle § 31 odst. 1, 2 zákona o místním referendu vydáno oznámení o době a místě konání místního referenda.

V článku Vendolského zpravodaje z měsíce března 2014 místostarosta obce Vendolí J.P. objasňuje problematiku potřeby obecní kanalizace, když zmiňuje *„obojí reakce k vybudování tlakové kanalizace“* a ve vztahu k tlakové kanalizaci dodává: *„Část občanů ji požaduje a část o ní pochybuje - to je celé a my zastupitele děláme vše pro to, aby jsme dokázali najít tu správnou cestu, samozřejmě ale bez pomoci Vás všech sami mnoho nedokážeme.“*

Tedy je zjevné, že ještě před podáním návrhu na vyhlášení místního referenda představitelé obce Vendolí informovali občany prostřednictvím informačního měsíčníku obce Vendolí „Vendolský zpravodaj“ o problematice kanalizace, jak se přitom ze shora citovaného jednoznačně podává, nejednalo se o tendenční či manipulativní podávání informací, neboť v podstatě se informuje i o tom, že zde existuje část občanů, které lze řadit mezi odpůrce tlakové kanalizace či vůbec kanalizace jako takové.

V navrhovatelem předložené „vložené příloze zpravodaje obce Vendolí,“ pod níž je podepsán Obecní úřad, (bez uvedení data, z textu je zřejmé, že se jednalo rok 2014) je uvedeno: *„Ideální by podle všeho bylo vybudování gravitační kanalizace s ohledem na následnou údržbu v řádu následujících desítek let. Bohužel, na tento typ kanalizace nedostane obec žádnou dotaci, tedy ani korunu a její pořízení se zhruba 167 milionů korun by bylo pro naši obec finančně neúnosné, ne-li likvidační. Na co nám ale EU dá peníze, to je kanalizace tlaková. Celkové náklady 90 milionů, dotace je 72 milionů, spoluúcast obce je 18 milionů. Oproti gravitační kanalizaci jsou zde přirozené problémy s následnou údržbou této varianty, protože je to soustava čerpadel, které mají určitou životnost. Jsou zde i problémy s nepovoleným domovním odpadem vhozeným kanalizace apod. Není to tedy rozhodně ideální řešení, ale bohužel, na jiné peníze v současnosti nedosáhneme.“* Dále se uvádí: *„Jestli v budoucnu obce, které odmítly tlakovou kanalizaci, ještě dostanou dotaci na požadovanou gravitační, na to opravdu odpověď neznáme.“*

Rovněž z tohoto textu je nepochybné, že odpůrce projevil maximální snahu informovat o problematice kanalizace korektním způsobem, nezakrývá nevýhody tlakové kanalizace (údržba a životnost), kterou preferuje z důvodu poskytnutí dotace, což je z hlediska řádného hospodaření obce s ohledem na její finanční možnosti plně legitimní. Povinnost obce pečovat o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů je obci přitom stanovena v § 2 odst. 2 zák. č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení) a dále je obci stanovena rovněž povinnost pečovat o zachování a rozvoj svého majetku, a to v ustanovení § 38 odst. 1 obecního zřízení. V daném řízení nebylo prokázáno, že údaj použitý v tomto článku o částce 167.000 000 Kč, která by představovala náklady na výstavbu gravitační kanalizace, je zcela zkreslený a záměrně zavádějící (navrhovatel soudu nepředložil v návrhu avizovanou „Studii odkanalizování obce Vendolí s přílohami“). I kdyby se však tvrzení navrhovatele zakládalo na pravdě, bylo by otázkou, do jaké míry by zkreslení nákladových výdajů sehrálo roli ve výsledku referenda, když ta jistě pro rozhodování občanů **podstatná okolnost, totiž, že na gravitační kanalizaci obec Vendolí v současnosti nedostane dotaci, zpochybněna nebyla.** Nelze rovněž opomenout, že sám autor článku („Obecní úřad“) označil gravitační kanalizaci za ideální řešení a rovněž fakticky uznal, že přiznání dotace na tento typ kanalizace nelze do budoucna vyloučit. Za daného stavu hodnotí krajský soud poskytování informací občanům obce Vendolí ze strany obce (byť jako autor článku uveden „Obecní úřad“) jako objektivní. Mimo navrhovatelem předložené listiny se krajský soud seznámil s obsahem webové stránky www.obec-vendoli.cz, když v článku „Referendum o kanalizaci“ obsaženém ve Vendolském zpravodaji z července 2014 je výslovně uvedeno: *„Na jaře letošního roku jsme v sokolovně na veřejné schůzi seznámili přítomné s důvody, systémem a budoucím provozem kanalizace. Mnozí z Vás se této schůze nezúčastnili. Proto Vás zveme na další veřejnou schůzi k problematice odkanalizování obce, a to na středu 16.července 2014 od 18.00 hodin v sokolovně... Vyzýváme proto všechny oprávněné osoby (voliče), aby nenechaly o tak důležité investici rozhodnout pětinu, ale aby šli rozhodovat všichni a zúčastnili se vyhlášeného referenda 19. července 2014, jak občany kteří nesouhlasí s tlakovou kanalizací, tak občany, kteří kanalizaci chtějí. Jedině vysoká účast bude relevantním měřítkem jeho výsledku.“*

Rovněž z tohoto článku je zjevný otevřený přístup obce Vendolí k dané problematice a rovněž snaha o poskytnutí možnosti veřejně prezentovat a konfrontovat názory na problematiku kanalizace.

Podle rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2012, čj. 50 A 20/2012-81: „*Zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu, výslovně nestanoví povinnost vést k místnímu referendu informační kampaň. Ze smyslu a účelu konání místního referenda a z obecných povinností obce pečovat o všestranný rozvoj obce včetně účelného vynakládání finančních prostředků z rozpočtu obce (§ 2 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích) lze dovodit povinnost obce, koná-li se místní referendum z jejího podnětu, informovat oprávněné osoby objektivním a dostatečným způsobem o konání místního referenda.*“ Ke shodnému názoru dospěl rovněž Krajský soud v Ústí nad Labem v usnesení ze dne 21. 10. 2009, čj. 15 Ca 141/2009-59: „*Zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu, nezakazuje vést kampaň pro místní referendum. Ve svém § 32 naopak předpokládá, že v rámci vyhlášeného místního referenda bude prováděna kampaň pro představení otázky navržené k rozhodnutí v místním referendu.*“ Obdobně nelze dle názoru krajského soudu klást snahu obce o informovanost občanů k její tíži v případě, kdy se jedná o místní referendum konané na základě návrhu přípravného výboru.

Krajský soud se proto neztotožnil s tvrzením navrhovatele o tom, že byla porušena pravidla rovného politického boje tím, že odpůrce dlouhodobě, účelově zkresleně informoval občany, neboť toto se navrhovateli nepodařilo prokázat. Rovněž se navrhovateli nepodařilo prokázat, že nedostal příležitost k projevení svých názorů, když ani netvrdil, že o publikaci v obecním zpravodaji požádal. Mimo to, navrhovatel mohl využít jiné formy kampaně, např. propagační materiál, či právě prezentaci názorů na veřejných setkáních. K otázce formy a obsahu kampaně krajský soud poukazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu ve věcech volebních, např. rozsudek NSS č.j. Ars 2/2013-59 ze dne 18.6.2013, bod 37: „*...kampaň může být pozitivní i negativní (viz usnesení ze dne 18. 2. 2013, čj. Vol 33/2013 - 45) a k prohlášení voleb (potažmo referenda) za neplatné je nezbytné zjištění nezákonnosti, dále vztahu mezi touto nezákonností a výsledkem voleb a konečně zásadní intenzity této nezákonnosti, která musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by k takovému jednání nedošlo, dopadly by volby odlišně (tzv. „zatemnění“ volebních výsledků, viz např. usnesení ze dne 2. 7. 2004, čj. Vol 6/2004 - 12).*“ V tomtéž rozsudku, bod 38, NSS vyslovil, že: „*... volební (resp. „předreferendová“) kampaň není ničím jiným než praktickým výrazem snahy aktérů politického boje o získání co největší přízně občanů pro určité politické řešení. Základními funkcemi každé kampaně jsou proto informovanost, identifikace a mobilizace. Podstatou kampaně je tzv. politická komunikace, a to mezi jednotlivými názorovými proudy, které se snaží ovlivnit občany oprávněné hlasovat v referendu pro to řešení, které považují s ohledem na svoje zájmy za výhodnější.*“

Podle § 32 odst. 2 zákona o místním referendu je v den hlasování zakázána kampaň v objektu, ve kterém se nachází hlasovací místnost. Co se týče údajného ovlivňování osob přicházejících hlasovat v místním referendu v obci Vendolí přímo v hlasovací místnosti, vycházel krajský soud z toho, že i kdyby navrhovatel prokázal ovlivnění dvou osob, neměla by tato změna ve výsledku hlasování na přijaté rozhodnutí vliv, neboť ze zápisu o průběhu a výsledku hlasování v okrsku číslo 1 v obci Vendolí ze dne 19. 7. 2004 (předložen odpůrcem) vyplývá, že celkový počet oprávněných občanů zapsaných ve výpisu ze stálého a zvláštního seznamu činil 784, počet oprávněných občanů, kterým byly vydány úřední obálky, činil 510, počet odevzdaných úředních obálek 509 a počet odevzdaných platných hlasů 489. Z

odevzaných platných hlasů bylo hlasů „ANO“ 308 a hlasů „NE“ 81. Tedy, i pokud by se počet hlasů „ANO“ snížil o dva hlasy, činil by jejich součet 306 hlasů, byla by zachována podmínka § 48 odst. 2 zákona o místním referendu: Rozhodnutí v místním referendu je závazné, hlasovala-li pro ně nadpoloviční většina oprávněných osob, které se místního referenda zúčastnily, a alespoň 25 % oprávněných osob zapsaných v seznamech oprávněných osob. Krajský soud opakuje již shora citovaný názor Nejvyššího správního soudu, totiž, že aby mohla zjištěná nezákonnost v průběhu referenda mít vliv na zákonnost jeho výsledků, musela by dosahovat podstatné míry intenzity. **V daném případě však, i kdyby byla tato dílčí nezákonnost prokázána, neměla by na výsledky místního referenda vliv, nedošlo by k tzv. „zatemnění výsledků referenda.“**

K tvrzenému ovlivňování osob dále krajský soud uvádí, že sdílí předpoklad racionality chování hlasujících osob vyjádřený Nejvyšším správním soudem v rozsudku č.j. Ars 2/2013-59 ze dne 18.6.2013, bod 50: *„Soud ve svých úvahách vycházel rovněž z předpokladu racionality chování hlasujících občanů. Jak k tomu uvedl již v usnesení ze dne 19. 11. 2008, čj. Vol 7/2008 - 13, při cestě do volební místnosti a při následném hlasování jsou již voliči pevně rozhodnutí, komu odevzdají svůj hlas. Toto jejich přesvědčení by mohlo být zvráceno vskutku jen velmi intenzivním atakem, kterým by mohla být např. snaha o přímé či nepřímé podplácení, vyhrožování, zastrasování, vytváření překážek vstupu do objektu, kde se volby provádí, či zprostředkování hrubě difamující informace o některém z protikandidátů. Naopak představa, že by takto rozhodnutí voliči ještě mohli být jakkoliv ovlivněni činností, kterou popsal stěžovatel (zde: výzva k volbě jednoho z kandidátů ve volbách do Senátu z reproduktoru jedoucího automobilu), by svědčila o velkém podcenění zmíněné racionality jejich rozhodování.“*

V daném případě přitom k žádnému z popsanych jevů, které by bylo možno hodnotit jako silný atak, ani dle tvrzení navrhovatele nedošlo. Při vyhotovení zápisu o průběhu a výsledku hlasování byli přítomni všichni čtyři členové komise, nikdo neodmítl zápis podepsat. Ze zápisu se podává, že při hlasování a zjišťování výsledků hlasování nebyly místní komisi podány stížnosti nebo oznámení. Pokud tedy měli někteří členové komise poznatky o tom, že v hlasovací místnosti dochází k porušování zákona o místním referendu, pak bylo jejich povinností tyto poznatky do zápisu uplatnit podle § 22 odst. 1 ve spojení s § 44 odst. 2 zákona o místním referendu. Tak se však nestalo. Krajský soud při hodnocení zákonnosti voleb tedy vychází z toho, že navrhovatelem zmiňované členky komise podepsaly zápis o standardním průběhu hlasování, byly přitom vázány povinností nestranně vykonávat funkci člena komise podle § 22 odst. 1 zákona o místním referendu, což jistě zahrnuje jejich povinnost nezakrývat případné nezákonnosti (odlišná by byla situace posouzení věrohodnosti občanů, kteří by tvrdili ovlivňování a nebyli by členy komise, tedy neměli by možnost toto již vyjádřit v zápise o průběhu a výsledku hlasování. K tomu již krajský soud zaujal stanovisko shora, když zhodnotil vliv případného snížení počtu kladných hlasů o dva hlasy).

Z uvedených důvodů krajský soud řízení prováděním dokazování nezatěžoval, neboť dospěl k závěru, že i při prokázání uvedených skutečností by tyto neměly na výsledek referenda vliv a další dokazování by s ohledem na zápis o průběhu výsledků hlasování soud neprováděl.

Pokud jde o vyhlášení výsledků hlasování na úřední desce obce, to je upraveno v ustanovení § 46 odst. 1 zákona o místním referendu, když místní komise vyhlásí výsledky hlasování v místním referendu v obci zveřejněním na úřední desce obecního úřadu neprodleně po vyhotovení zápisu o výsledku hlasování podle § 44 po dobu 15 dnů. Podle § 46 odst. 3

zákona o místním referendu je dnem vyhlášení výsledků hlasování v místním referendu první den vyvěšení těchto výsledků na úřední desce příslušného úřadu. Uvedená právní úprava tak stanoví povinnost jednak neprodleně vyhlásit výsledky referenda, a to bez hrozby sankce jeho neplatnosti, jednak určuje, který den se považuje za den vyhlášení výsledků referenda. Z uvedeného je zřejmé, že vyhlášení výsledků na elektronické desce obce až dne 29. 7. 2014 „pod hlavičkou Obecního úřadu Vendolí“, když navrhovatel nespороval, že na klasické úřední desce obce byly výsledky v listinné podobě vyhlášeny řádně, jak tvrdí odpůrce, nemůže mít na zákonnost hlasování a na zákonnost rozhodnutí přijatého v místním referendu vliv.

Ze všech uvedených důvodů a rovněž s ohledem na ochranu práv občanů obce podílet se na správě věcí dané obce prostřednictvím místního referenda krajský soud uzavřel, že žádný z návrhových bodů nebyl důvodný, a proto návrh v celém rozsahu zamítl.

Náklady řízení:

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 93 odst. 4 s.ř.s., když žádný z účastníků řízení ve věcech volebních a ve věcech místního referenda nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s.ř.s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 17. září 2014

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová